

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/85/2020
Identifikačné číslo spisu: 5716213133
Dátum vydania rozhodnutia: 19.08.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5716213133.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: VÝTAHY RENOVALIFT, s.r.o., so sídlom Žižkova 601/42, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČ: 261 63 331, vo veci organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby: VÝTAHY RENOVALIFT, s. r. o. podnik zahraničnej osoby, s adresou miesta činnosti Hlavná 448, 010 09 Žilina - Bytčica, IČO: 36 426 661, zastúpeného advokátskou kanceláriou RYBÁR advokát s.r.o., so sídlom Andreja Kmeťa 11, 010 01 Žilina, IČO: 51 273 225, v mene ktorej koná JUDr. Peter Rybár, advokát a konateľ, proti žalovanému: Univerzitná nemocnica Martin, so sídlom Kollárova 4248/2, 036 01 Martin, IČO: 00 365 327, o zaplatenie 45.000,- Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin, pod sp. zn. 18Cb/214/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. júna 2020, č. k. 13Cob/165/2019-836, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. júna 2020, č. k. 13Cob/165/2019-836, a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 14. februára 2019, č. k. 18Cb/214/2016-676, výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 22.857,- Eur s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 22.857,- Eur od 17.05.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. žalobu vo zvyšku nároku na zaplatenie sumy 22.143,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 22.143,- Eur od 17.5.2016 do zaplatenia zamietol a výrokom III. nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.
2. Okresný súd Martin doplniacím rozsudkom zo dňa 17. apríla 2019, č. k. 18Cb/214/2016-715, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
3. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 45.000,- Eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 45.000,- Eur od 17.05.2016 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur a trovy konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že na základe písomnej Zmluvy č. 331100815 zo dňa 18.09.2015 (ďalej

len „zmluva“), sa žalobca zaviazal vykonať kompletnú rekonštrukciu a modernizáciu lôžkového výťahu v budove 8. pavilónu v Univerzitnej nemocnici Martin a všetky súvisiace činnosti, nevyhnutné k realizácii diela na kľúč a odovzdanie výťahu, vrátane skúšky autorizovanou osobou a zaškolenie personálu do obsluhy v zmysle platnej legislatívy. Žalovaný sa zaviazal prevziať predmet plnenia a zaplatiť žalobcovi cenu podľa článku 4 tejto zmluvy.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca v postavení zhotoviteľa a žalovaný ako objednávateľ uzatvorili v písomnej forme zmluvu, ktorú súd prvej inštancie kvalifikoval ako zmluvu o dielo podľa ust. § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Predmet zmluvy, cena za dielo a jej splatnosť neboli medzi stranami sporné. Žalobca odovzdal žalovanému dielo dňa 16.03.2016, o čom zmluvné strany spisali preberací protokol. Cena diela bola splatná podľa čl. VI. zmluvy v spojení s ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka v lehote 60 dní od vystavenia faktúry. Ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie žalovaný nezaplatil cenu diela vyúčtovanú vo fa č. OF 20160146 zo dňa 17.03.2016, splatnú dňa 16.05.2016.

5. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný v konaní produkoval dôkazy, ktoré preukazovali, že dielo vykonané žalobcom malo vady. Naopak žalobca podľa názoru súdu prvej inštancie nepreukázal, že dôkazy predkladané žalovaným ohľadom vadnosti diela boli získané nezákonne. Z argumentácie žalobcu, ktorá sa opierala o certifikát o zhode, súd prvej inštancie nevychádzal pri formovaní svojich záverov, pretože žalovaným predkladané dôkazy boli vyhotovené po vydaní certifikátu o zhode, čím mal súd prvej inštancie za preukázané, že dielo vady malo, ktoré existovali už pri odovzdávaní diela. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobca za tieto vady zodpovedá v zmysle ust. § 560 ods. 2 Obchodného zákonníka.

6. V závere súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie časti ceny diela vyúčtovanej vo fa č. OF 20160146 zo dňa 17.03.2016, splatnej dňa 16.05.2016 podľa čl. VI. zmluvy v spojení s ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka, t. j. v lehote 60 dní od vystavenia faktúry, lebo ku dňu rozhodovania žalovaný cenu diela podľa zmluvy nezaplatil. Vo zvyšku žalobu zamietol, nakoľko žalovanému podľa ust. § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka vznikol nárok zadržať časť kúpnej ceny, a to do doby odstránenia väd, ktorých opravu žiadal. Čiastočné zamietnutie žaloby zo strany súdu prvej inštancie podľa jeho názoru zodpovedalo výške zľavy z ceny diela. S dôrazom súd prvej inštancie upozornil, že nemôže nahrádzať znalca a hodnotiť odbornú správnosť znaleckému posudku, pretože súdu prislúcha hodnotiť znalecký posudok len z hľadiska vyhodnotenia osoby znalca, skutočnosti, či posudok vychádza zo správneho skutkového stavu veci a či zodpovedá skutočnostiam, ktoré znalcovi na posúdenie boli určené, ako aj logiku posudku. Z hľadiska uvedených kritérií súd prvej inštancie nezistil také skutočnosti, na základe ktorých by mal mať pochybnosti vo vzťahu k odborným záverom obsiahnutým v znaleckom posudku.

7. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi ním požadovaný úrok z omeškania, pretože uplatnená sadzba úroku z omeškania neodporovala právnej úprave (ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 1 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z.) a doba omeškania bola v súlade s dojednaním podľa čl. VI. zmluvy v spojení s ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka.

8. Trovy konania súd prvej inštancie nepriznal žiadnej zo sporových strán, nakoľko pomer úspechu v spore bol približne rovnaký.

9. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 24. júna 2020, č. k. 13Cob/165/2019-836, rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 14. februára 2019, č. k. 18Cb/214/2016-676 vo výroku II., ktorým vo zvyšku nároku na zaplatenie sumy 22.143,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 22.143,- Eur od 17.5.2016 do zaplatenia bola žaloba zamietnutá a v závislom výroku III., podľa ktorého žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo, potvrdil s tým, že priznal žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

10. Z odvolania žalobcu bolo odvolaciemu súdu zrejmé, že žalobca nesúhlasí so skutkovým a právnym záverom okresného súdu, že dielo, ktorého zhotoviteľom bol žalobca, malo v čase odovzdania vady, že žalovaný kvalifikovaným spôsobom uplatnil nárok z vadného plnenia odstránením väd, k čomu zo strany žalobcu nedošlo, a preto žalovanému nevznikla povinnosť platiť časť ceny diela, zodpovedajúca jeho nároku na zľavu z ceny diela. Inými slovami žalobca v rámci odvolania zotrval na svojich tvrdeniach prezentovaných už v konaní pred súdom prvej inštancie. Argumentáciu obsiahnutú v odvolaní vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú a vyjadril súhlas so skutkovými závermi, ako aj právnym posúdením, ktoré uskutočnil súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Odvolací súd sa v celom

rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi a odkázal na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie.

11. Odvolací súd skonštatoval, že dokazovanie bolo súdom prvej inštancie vykonané v dostatočnom rozsahu na vyhodnotenie uplatneného nároku žalobcu, ako aj obrany žalovaného. Vzhľadom na uvedené bol odvolací súd toho názoru, že odvolací dôvod žalobcu, ktorým vytýkal súdu prvej inštancie nevykonanie ním navrhnutých dôkazov, nebol relevantný.

12. S prihliadnutím na vykonané znalecké dokazovanie a odborné vyjadrenia, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie žalobcom navrhnutý znalecký posudok spolu s výsluchom J. F. vyhodnotil ako irelevantný vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci, pretože tento nebol rozhodnutím príslušného orgánu podľa ust. § 193 posledná veta C. s. p., čo bolo dôvodom, prečo súd prvej inštancie žalobcom navrhnuté dôkazy nevykonával.

13. Odvolací súd nezistil, že by postupom súdu prvej inštancie došlo k zásahu do práv a oprávnených záujmov žalobcu, pretože obidve sporové strany uplatňovali svoje práva za rovnakých procesných podmienok, t. j. bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej zo sporových strán. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa odvolacieho súdu vyplynul primeraný procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý bol zrozumiteľným a akceptovateľným spôsobom zdôvodnený. Odvolací súd skonštatoval, že pri vyvodzovaní záverov súd prvej inštancie zohľadnil skutkové okolnosti, dôkazy, ako aj právnu argumentáciu, ktorá bola v konaní použitá a ktorá vyplývala tak z vyjadrení predložených žalobcom ako aj žalovaným. Hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie odvolací súd neposúdil ako jednostranné, ale v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 C. s. p.. V závere k tomuto odvolaciemu dôvodu žalobcu odvolací súd uviedol, že obidve strany sporu mali rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy, a to bez možnosti podstatnej výhody voči protistrane.

14. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania zhodnoteného postupom podľa ust. § 191 C. s. p., súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne uzavrel, že žalovanému vznikol nárok do odstránenia väd zadržať časť ceny plnenia vyúčtovanej žalobcom vystavenou faktúrou č. OF20160146 zo dňa 17.03.2016, a to v rozsahu rozdielu medzi zmluvne dohodnutou cenou diela 45.000,- Eur bez DPH a znalecky určenou hodnotou diela s vadami (ust. § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka). Žalovanému vzhľadom na uvedené skutočnosti nevznikla povinnosť zaplatiť časť kúpnej ceny v sume 22.143,- Eur, keďže nebolo preukázané a zo strany žalobcu ani tvrdené, ich odstránenie.

15. V závere odvolací súd skonštatoval, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní neboli dôvodné, nakoľko boli vyvrátené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené a bolo vykonané dokazovanie v súlade s procesnými zásadami formulovanými v C. s. p..

16. Vzhľadom na to, že odvolací súd nezistil dôvody na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, ani na jeho zmenu, a to v žiadnej z napadnutých výrokových častí rozsudku, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., odvolací súd potvrdil ako vecne správne rozhodnutie. Výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania nebol osobitnými odvolacími dôvodmi žalobcu napadnutý, a preto ako výrok závislý od výroku vo veci samej bol rovnako potvrdený ako rozhodnutie vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p..

17. Nakoľko bol v odvolacom konaní úspešný žalovaný, odvolací súd mu voči žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

18. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 420 písm. f/ C. s. p.).

19. V rámci dovolania žalobca argumentoval okrem iného tým, že odvolací súd mu neoznámil miesto, termín a čas verejného vyhlásenia rozsudku, a to aj napriek jeho výslovnej žiadosti v odvolaní, aby bol o konaní na odvolacom súde elektronicky informovaný. Rovnako dovolateľ vytýkal nedoručenie, resp. neoznámenie, doplnenia Dodatku č. 2 k znaleckému posudku USI ŽU, doložené do súdneho spisu žalovaným, ku ktorému tak dovolateľ nemal možnosť zaujať svoje stanovisko, s ktorou námietkou obsiahnutou už v podanom odvolaní sa odvolací súd v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal.

20. S prihladením na vyššie uvedené dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že mu prizná náhradu trov dovolacieho konania spolu s trovami odvolacieho konania v plnom rozsahu.

21. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný s tým, že podľa jeho názoru nie je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., pretože nie sú naplnené dôvody uvádzané žalobcom, a preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol. Na podporu svojho názoru žalovaný poukázal na rozsiahlu ustálenú rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR.

22. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril aj dovolateľ, ktorý zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v podanom dovolaní. Nakoľko má dovolateľ za to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je vecne správne, pretože sa odvolací súd dopustil procesných väd ako aj väd zmätočnosti, ktorými je postihnuté napadnuté rozhodnutie, aplikácia rozhodnutia Najvyššieho súdu zo dňa 19.04.2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, na ktoré poukazoval vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaný, nie je na mieste.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

24. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

25. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou, ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia, ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti.

26. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

27. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., keďže má za to, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

28. V zmysle ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v ust. § 420 písm. a/ až f/ C. s. p.: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

29. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia

§ 420 C. s. p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo, alebo nedošlo.

30. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

31. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho už *res iudicata*, nemožno interpretovať rozširujúco. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

32. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanom spore dovolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

33. Podľa ust. § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

34. Podľa § 428 C. s. p., dovolateľ musí v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

35. Predmetom dovolacieho prieskumu je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu prípustné podľa ust. § 420 C. s. p., pretože ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie v danom procesnom štádiu končí.

36. V posudzovanom prípade dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ videl nesprávny procesný postup odvolacieho súdu okrem iného v tom, že neoznámil žalobcovi miesto, termín a čas verejného vyhlásenia rozsudku, a to aj napriek jeho výslovnej žiadosti v odvolaní, aby bol o konaní na odvolacom súde elektronicky informovaný a nedoručenie, resp. neoznámenie, doplnenia Dodatku č. 2 k znaleckému posudku USI ŽU do súdneho spisu žalovaným, ku ktorému tak dovolateľ nemal možnosť zaujať svoje stanovisko.

37. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. sú - zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

38. Podľa ust. § 219 ods. 3 C. s. p. platí, že vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi súd miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

39. V danom prípade žalobca na titulnej strane podaného odvolania (č. l. 722 spisu) požiadal, aby bol

informovaný o konaní na odvolacom súde elektronicky.

40. V spise sa však nenachádza záznam, ktorý by nasvedčoval tomu, že odvolací súd túto žiadosť vzal na zreteľ a v dôsledku toho postupoval podľa ust. § 219 ods. 3 C. s. p. (pôvodne § 214 ods. 3 O. s. p.). Odvolací súd síce uznesením zo dňa 10. júna 2020, č. k. 13Cob/165/2019-827, oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli, avšak o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku (ako tomu nasvedčuje obsah spisu) neupovedomil právneho zástupcu žalobcu elektronickými prostriedkami.

41. Najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach (viď napríklad sp. zn. 3Cdo/179/2010, 3Cdo/236/2010, 7Cdo/38/2012) poukázal na ústavnoprávny a procesnoprávny rozmer verejného vyhlásenia rozsudku a uviedol, že ak odvolací súd nerešpektuje predpoklady a zásady, za ktorých sa v súlade s právnym poriadkom verejne vyhlasuje rozsudok, odníma účastníkovi konania (strane) možnosť pred súdom konať v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. V niektorých ďalších rozhodnutiach išiel s argumentáciou ďalej a konkretizoval, že k vade tejto povahy dochádza tiež vtedy, keď odvolací súd v rozpore s ustanovením § 214 ods. 3 O. s. p. o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku neupovedomí elektronickými prostriedkami účastníka, ktorý podľa § 45 ods. 4 O. s. p. požiadal o také doručovanie písomností (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/227/2013 a 7Cdo/192/2013).

42. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti uvedenej v § 237 ods. 1 O. s. p., dovolaním napadnuté rozhodnutie treba zrušiť; najvyšší súd v týchto prípadoch zrušoval napadnuté rozhodnutia bez toho, aby sa zaoberal správnosťou v nich zaujatých právnych záverov (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015).

43. Vyššie uvedené právne závery, súladné so závermi obsiahnutými medziiným v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/714/2015 (neskôr publikovanom ako judikát R 9/2016) ako aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zo dňa 11. decembra 2018, sp. zn. 5Cdo/14/2018, zastáva dovolací súd aj v preskúmanej veci a konštatuje, že nedodržaním procesného postupu podľa ust. § 219 ods. 3 C. s. p. odvolacím súdom, došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žalobca opodstatnene namietal dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p..

44. Okrajovo dovolací súd uvádza, že z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé, ako sa vysporiadal s tým, že žalobcovi nebolo doručené, resp. oznámené, doplnenie Dodatku č. 2 k znaleckému posudku USI ŽU, ktoré bolo do súdneho spisu predložené žalovaným, v dôsledku čoho nemal možnosť k tomuto zaujať svoje stanovisko.

45. Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 C. s. p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

46. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

47. Odvolací súd je právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (ust. § 455 C. s. p.).

48. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.